

Arrest

nr. 277 826 van 23 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
                      2. X
                      handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun
                      minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en in het bijzijn van de vader van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/01/2021
Overdracht CGVS: 26/10/2021*

Gezien uw jeugdige leeftijd werden uw moeder L. A. S. en uw vader M. M. A. in uw naam gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 27 januari 2022 van respectievelijk 9u08 tot 9u49 en van 9u51 tot 10u43 in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Martine Kiwakana loco meester Alexander Loobuyck, stond zowel uw moeder als uw vader voor de gehele duur van hun persoonlijk onderhoud bij.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 27 februari 2020 in Wilrijk (België). Uw moeder, L. A. S. (O.V. (...)) en CGVS (...), is geboren in Mogadishu en woonde vervolgens in het dorp Ali Afrah, behorende tot het district Ceel Dheere in de provincie Galgaduud. Toen zij tien jaar oud was werd zij op de faraonische manier (type 3) besneden. Omwille van problemen met Al Shabaab werd zij op dertienjarige leeftijd door haar tante meegenomen naar Jemen waar zij de vluchtelingenstatus verkreeg. In 2015 brak er een gewapend conflict uit in Jemen en zij reisde via Libanon, Italië en Turkije naar Griekenland, waar haar vingerafdrukken op 9 augustus 2017 werden genomen. Zij diende er een verzoek om internationale bescherming in en ongeveer een jaar later verkreeg zij het vluchtelingenstatuut. In Griekenland leerde uw moeder uw vader, M. M. A. (O.V. (...) – CGVS (...)) via de telefoon kennen. Zij besloot naar België te komen ten einde samen te zijn met uw vader. Zij nam een vlucht naar Brussel en op 2 juni 2019 huwden uw ouders (religieus). Op 16 juli 2019 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in. Op 4 november 2019 verklaarde het CGVS dit verzoek niet ontvankelijk, gezien uw moeder over internationale bescherming in Griekenland beschikt en deze actueel en toereikend werd geacht. Uw moeder ging in beroep tegen deze beslissing en op 22 april 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS in het arrest nr. 235490.

Uw vader is afkomstig van Mogadishu en ontvluchtte Somalië eind augustus 2015 als gevolg van problemen met Al Shabaab. Op 25 februari 2016 diende hij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 14 december 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw vader ging in beroep tegen deze beslissing. Op 20 december 2019 vernietigde de RvV het besluit van het CGVS in het arrest nr. 230680 en werd het CGVS verzocht om het verzoek opnieuw te onderzoeken. Op 2 juni 2021 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw vader ging in beroep tegen deze beslissing en op 10 december 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS in het arrest nr. 265221.

Op 8 januari 2021 dienden uw ouders in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw verzoek halen uw ouders aan dat u het risico loopt om besneden te worden in Somalië en de situatie er onveilig is. U kan niet terug naar Griekenland omdat u in België geboren bent en u geen documenten van Griekenland hebt. Uw moeder is zelf haar Griekse verblijfsdocumenten kwijtgeraakt. Daarnaast kan u niet terug naar Griekenland omdat het leven in Griekenland te moeilijk is en uw vader in België woont.

Ter staving van uw verzoek legt u een medisch attest neer d.d. 2 juli 2020, opgemaakt door Dr. Séverine Caluwaerts, waaruit blijkt dat u geen genitale verminking hebt ondergaan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U bent immers minderjarig.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd, rekening houdend met uw jeugdige leeftijd, het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van uw moeder L. A. S. en uw vader M. M. A. afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van uw land van herkomst, Somalië, kan worden aangenomen.

Voor zover uit de elementen in uw administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van uw land van herkomst zou kunnen worden afgeleid, namelijk de vrees dat u in Somalië genitale mutilatie zal moeten ondergaan, moet immers worden benadrukt dat uw moeder reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, wat indirect tevens een bevestiging vormt van een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde.

In het licht van deze vaststelling evenals in het licht van het gegeven dat er ten aanzien van uw moeder door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek omdat zij niet heeft aangetoond dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn moet dan ook worden aangenomen dat uw terugkeer naar Somalië géénszins aan de orde en louter hypothetisch is.

Dienaangaande dient immers te worden beklemtoond dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hoewel hieruit niet volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn, betekent dit wel dat de lidstaten enerzijds kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, evenals anderzijds moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen. Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient uw moeder zich in uw naam tot de in Griekenland aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die jou er ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van jouw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat uw moeder eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moeten maken.

Het komt zodoende aan uw moeder toe om de nodige stappen in Griekenland te zetten opdat u er een verblijfsrecht kunt genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming.

In het licht van het verblijfsrecht dat uw moeder geniet in Griekenland en de mogelijkheden waarover u beschikt om er een verblijfsrecht te bekomen als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, is de kwestie van uw terugkeer naar Somalië louter hypothetisch. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat er in dit verband in jouw hoofde geen gegronde vrees noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Waar uw ouders naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland verwijzen (CGVS, p. 6 en p. 9), dient opgemerkt dat uw moeder dit in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming reeds aanhaalde (notities persoonlijk onderhoud CGVS (...)9, p. 33 en p. 34).

Het CGVS oordeelde in dit verband dat er aan de status van uw moeder, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie zijn verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur.

Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Uw moeder heeft de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit haar status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten. Voorts bleek uit de verklaringen van uw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geenszins een weigering vanwege de Griekse autoriteiten om haar te helpen, noch dat het voor haar onmogelijk zou zijn haar leven in Griekenland op rails te zetten. Zij gaf immers enkel aan dat zij zelf geen enkele moeite nam om er werkelijk te proberen een toekomst uit te bouwen. Ter aanvulling dient opgemerkt dat uw moeder in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde dat u in Griekenland niet zal worden besneden (CGVS, p. 6).

Waar uw moeder verklaart dat zij zelf geen documenten van Griekenland heeft en deze al lang is kwijtgeraakt (CGVS, p. 5), dient opgemerkt dat het CGVS in het kader van haar verzoek om internationale bescherming oordeelde dat, aangezien de geldigheid van haar status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, er niets op wijst dat zij niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, haar verblijfsvergunning die verband houdt met haar status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Zowel uw moeder als uw vader wezen erop dat uw vader in België verblijft (CGVS, p. 6) en dat jullie een gezin vormen (CGVS, p. 9). Dienaangaande dient opgemerkt dat uw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming eveneens verwees naar het feit dat haar partner zich in België bevindt en dat zij op het moment van haar persoonlijk onderhoud zwanger was van hem (notities persoonlijk onderhoud CGVS (...)9, p. 33 en p. 34). Het CGVS oordeelde echter dat de vaststelling dat verzoekster een relatie heeft met en kind verwacht van een in België (tijdelijk) verblijvende Somaliër (notities, p. 6, p. 34) en daarom in België wil verblijven, een motief van louter persoonlijke aard betreft. Uw moeder toonde niet aan dat zij hun verblijf als koppel in Griekenland niet zou kunnen regelen temeer verzoekster daar wel over een regelmatig /niet-tijdelijk verblijf beschikt.

De beslissing van het CGVS aangaande het verzoek om internationale bescherming van uw moeder werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw moeder diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg is de beoordeling van de elementen die uw moeder in het kader van haar verzoek aanhaalde, definitief. Gezien uw ouders dezelfde elementen in uw hoofde aanhalen (cfr. supra), dient besloten dat er ook in uw hoofde geen gegronde vrees noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. In het licht van wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal in uw hoofde niet besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het licht van wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal in jouw hoofde niet besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u neergelegde medisch attest kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uit dit attest blijkt immers enkel dat u geen genitale mutilatie hebt ondergaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Somalië, het land waarvan u de nationaliteit bezit, omdat uw moeder de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aan als volgt:

“II. 1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 57/1, §4 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

Schending van artikel 3 EVRM

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.2. De verwerende partij ontkent eerstens niet dat verzoekende partij inderdaad geen bescherming heeft, noch in België noch in Griekenland, maar dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus gezien heet reëel gevaar voor besnijdenis in Somalië.

Verwerende partij maakt er zich echter makkelijk vanaf door te stellen dat de moeder van verzoekende partij bescherming geniet in Griekenland en dat zij aldus de nodige stappen aldaar dient te worden ondernemen om verzoekende partij internationale bescherming te doen krijgen.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Deze redenering tart werkelijk alle verbeelding: verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij in haar land van herkomst, Somalië reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat zij op heden inderdaad nergens in Europa bescherming geniet, maar dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor internationale bescherming. Zij stelt dat verzoekende partij er maar van moet uitgaan dat de Griekse autoriteiten ook haar bescherming zullen geven gezien haar moeder er reeds bescherming verkreeg en noemt de vrees van verzoekende partij voor terugkeer naar Somalië ‘louter hypothetisch’. Niets is echter minder waar!

Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zal terecht komen indien zij gedwongen wordt terug te keren naar Griekenland.

Immers, verzoekende partij is geboren in België, en heeft nooit enige bescherming genoten in Griekenland.

Aldus werd nooit een grondig onderzoek gevoerd naar haar asielmotieven en haar vrees ten aanzien van het land van haar moeder, Somalië. Verwerende partij geeft zelfs toe dat verzoekende partij niet zou kunnen terug keren naar Somalië!

Verwerende partij tracht zich te verschuilen achter het feit dat de moeder van verzoekende partij reeds internationale bescherming zou genieten in Griekenland en gaat er ipso facto van uit dat ook verzoekende partij aanspraak zou kunnen maken op deze bescherming – quod certe non.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik onderzocht in welke omstandigheden verzoekende partij – een minderjarige die in België is geboren en nooit een voet heeft gezet in Griekenland – terecht zal komen dan wel of zij op een adequate manier zal opgevangen en behandeld zal worden. Er is geen enkele garantie dat verzoekende partij daadwerkelijk bescherming geniet/zal genieten in Griekenland. Zij verliest volledig het hoger belang van het kind uit het oog.

II. 1.3 Verwerende partij verwijst ten onrechte naar artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU om te stellen dat verzoekende partij eveneens bescherming zou kunnen genieten van de Griekse autoriteiten – quod certe non.

Immers, in deze richtlijn wordt geenszins de verplichting opgelegd aan een lidstaat om ook aan een familielid van een erkende vluchteling of een subsidiaire beschermde dezelfde bescherming te geven. Meer nog, zelfs België – dat gezien wordt als een land die dergelijke richtlijnen veel beter toepast dan een land als Griekenland – past deze richtlijn niet altijd consequent toe en geeft kinderen (of ouders van erkende kinderen) niet automatisch dezelfde bescherming...

De lidstaten kunnen immers beslissen om familieleden dezelfde bescherming te geven, maar ze kunnen dit ook simpelweg weigeren.

Zij schuift haar verantwoordelijkheid volledig van zich af en onderzoekt zelfs niet of verzoekende partij terug zou kunnen keren naar god weet waar zonder gevaar onderworpen te worden aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling – wat een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM.

Zij stelt simpelweg dat verzoekende partij het maar zelf moet gaan uitzoeken in Griekenland en hopen (?) dat Griekenland haar verblijfsrecht zal verlenen... De redenering van verwerende partij tart werkelijk alle verbeelding.

Eestrens is het absoluut niet duidelijk op welke grond verzoekende partij naar Griekenland zou moeten reizen (zij heeft er immers geen enkel verblijfsrecht/procedure).

Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij niet terug kan keren naar Somalië, maar noemt haar vrees voor repatriëring 'puur hypothetisch'... Verzoekende partij begrijpt niet hoe deze vrees hypothetisch zou zijn, gezien zij noch in België, noch in Somalië, noch in een ander Europees land internationale bescherming geniet.

Het feit dat de moeder van verzoekende partij recht zou hebben op verblijf in Griekenland, ontslaat verwerende partij niet van haar verplichting om het asielrelaas, de vrees en het recht van verzoekende partij op bescherming in België te onderzoeken!

Ook Uw Raad volgt deze redenering in een zeer gelijkaardig dossier (RvV arrest nr 269 619 dd. 11 maart 2022) waarin het volgende werd gesteld: (stuk 7)

[twee citaten uit de bestreden beslissing]

Uw Raad stelt aldus terecht dat de mogelijkheid om een verblijfsrecht en een zelfde verblijfsvergunning te verkrijgen als familielid van een begunstigde van een internationale bescherming niet kan worden gelijkgesteld met een internationale beschermingsstatus. Het komt aan de Belgische asielinstanties toe om de vrees voor vervolging of ernstige schade te beoordelen ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoeker, in casu Somalië!

Ook in de huidige beslissing werd de eventuele nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekende partij uitsluitend onderzocht en beoordeeld ten aanzien van Griekenland.

De bestreden beslissing is dan ook gevitieerd en dient te worden vernietigd."

Subsidiair wenst verzoekster uiteen te zetten dat het hoger belang van het kind flagrant geschonden is, blijkt te meer uit het feit dat de bestreden beslissing geen enkele rekening heeft gehouden met de prangende situatie waarin het gezin zich bevindt.

Immers, de vader – en tevens wettelijke vertegenwoordiger van verzoekster die ook het ouderlijk gezag uitoefent over verzoekster – beschikt over geen enkel verblijfsrecht in België noch Griekenland. Hij heeft een negatieve beslissing gekregen en zou moeten terugkeren naar Somalië.

Bovendien is het absoluut niet gegarandeerd dat de bescherming die verzoekster zou krijgen in Griekenland gebaseerd zal zijn op de door haar persoonlijk ingeroepen vrees (met name de vrees voor genitale verminking), dan wel of het gekoppeld/gelijkgesteld zal worden aan die van haar moeder.

Dit is bijzonder relevant. Immers, ook in België heeft de bescherming van Somalische vrouwen/kinderen omwille van de risico op genitale verminking een hele evolutie meegemaakt en is een vorm van bescherming die nog niet zo lang wordt toegekend. De gevolgen die hieraan worden gekoppeld zijn ook bijzonder streng: zo verwacht de commissaris-generaal jaarlijks een verslag van een arts waaruit blijkt dat het kind niet besneden is. Immers, deze vorm van bescherming werd niet enkel in het leven geroepen om de minderjarigen te beschermen die dreigden terug gestuurd te worden naar Somalië, maar ook – en vooral – om ze te beschermen tegen de diepgewortelde Somalische tradities waarbij ouders kinderen ook in het buitenland laten besnijden. Om dit tegen te gaan, wordt er daarom aan de ouders duidelijk gemaakt dat zij strafrechtelijk vervolgd kunnen worden indien zij hun kinderen alsnog besnijden in België. Ook zijn hier strenge controles op doordat jaarlijks een besnijdenis-attest wordt gevraagd.

Als de commissaris-generaal zijn eigen praktijken *au sérieux* neemt en zoveel mogelijk de besnijdenis van meisjes tracht tegen te gaan, dan kan zij haar huidige beslissing bezwaarlijk verdedigen, gezien er geen enkele garantie bestaat dat verzoekster effectief bescherming zal krijgen in Griekenland omwille van het besnijdenisgevaar en op geen enkel ogenblik heeft onderzocht of er een effectieve opvolging is van een mogelijke besnijdenis.

Gezien al het voorgaande dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

Uiterst subsidiair, licht verzoekster nog toe waarom zij onmogelijk terug kan keren naar Griekenland en er effectieve bescherming genieten, zelfs als er vanuit gegaan wordt dat zij dezelfde statuut zou kunnen bekomen als haar moeder (*quod certe non*) – omwille van de huidige situatie voor (erkende) vluchtelingen in dat land.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende documenten:

“3. Arrest nr. 202005934/1/V3 Nederlandse Raad van State

4. Arrest nr. 202006295/1/V3 Nederlandse Raad van State

5. Addressing the protection gap in Greece -21 juli 2021

6. Amnesty International – Greece 2020

7. Arrest Rvv met nr 269 619 dd. 11 maart 2022”.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing lijkt te zijn genomen, in aanmerking nemend dat het niveau van bescherming van de fundamentele rechten en vrijheden in de lidstaten van de Europese Unie toelaat dat de lidstaten elkaar als veilige landen beschouwen voor alle juridische en praktische doeleinden in verband met asielzaken, op de feitelijke basis dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, in toepassing van artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU. Uit de bespreking van het verblijfsrecht dat verzoekster mogelijks zou hebben, lijkt de bestreden beslissing te worden geleid door de wens te voorkomen dat het recht op asiel wordt aangewend voor andere doeleinden dan die waarvoor het bedoeld is.

De Raad benadrukt dat noch artikel 23, noch enig ander artikel in de Richtlijn 2011/95/EU voorziet in een uitbreiding van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus tot de gezinsleden van degene aan wie deze status is verleend.

Uit artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU vloeit immers voort dat deze richtlijn ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot

onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova*, pt. 68; HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 36).

Daargelaten de vraag of artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU *überhaupt* toegepast kan worden in onderhavige situatie, gelet op de definitie van “*gezinsleden*” in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn (HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 36), onderstreept de Raad verder dat de mogelijkheid in Griekenland tot het al dan niet verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, geenszins kan worden gelijkgesteld aan een internationale beschermingsstatus, waarop eenieder recht heeft die individueel voldoet aan de voorwaarden van de hoofdstukken II en III van de Richtlijn 2011/95/EU, met name omdat hij of zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in het land van herkomst dan wel aldaar een reëel risico loopt om aan ernstige schade te worden blootgesteld.

Lidstaten kunnen evenwel op grond van gunstigere normen het genot van internationale bescherming uitbreiden tot andere gezinsleden, mits deze gezinsleden niet onder de uitsluitingsgronden van artikel 12 van de Richtlijn 2011/95/EU vallen en hun situatie, wegens de behoefte om het gezin in stand te houden, een verband vertoont met de logica van de internationale bescherming (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova*, pt. 74).

Ongeacht of een kind zelf voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van een internationale beschermingsstatus en ook wanneer dat kind in een gastlidstaat is geboren, heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus tot een minderjarig kind van een persoon aan wie die status is toegekend op grond van een nationale bepaling die tot doel heeft de eenheid van het gezin in stand te houden, aldus een verband vertoont met de logica van de internationale bescherming (HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 44).

De Raad acht informatie over de mogelijkheden tot automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus in Griekenland noodzakelijk. Indien een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van de ouders naar het kind toe mogelijk is in Griekenland, dan kan voor verzoekster actueel geen nood aan internationale bescherming in België worden vastgesteld.

Indien een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van de ouders naar het kind toe niet mogelijk is, dan moet verzoeksters nood aan internationale bescherming ten aanzien van haar land van herkomst, met name Somalië, worden onderzocht en beoordeeld.

In casu, blijkt uit niets dat verzoekster op heden in Griekenland een status van internationale bescherming heeft die overeenkomt met de status die aan haar moeder werd verleend. Het administratief dossier bevat verder geen informatie waaruit kan blijken dat de internationale bescherming die in Griekenland werd verleend in hoofde van verzoeksters moeder, probleemloos kan worden uitgebreid naar verzoekster. De Raad bevindt zich aldus in de onmogelijkheid om te beoordelen of verzoekster, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Griekenland, net zoals haar moeder, van internationale bescherming kan genieten, dan wel of zij hiervan zou verstoken blijven.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 maart 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP